

**Chronologiae Veteris Testamenti Accvratvm Examen
Augustißimæ, Invictissimæq[ue] Domui Austriacæ
Dicatvm**

Philippi, Henricus

Coloniae Agrippinae, 1637

6. Vtrum annus mundi 1656 fuerit ante diluuium transactus. Gen. 7.q.1.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64340](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64340)

cum Deus de Arca fabricanda mandatum daret. Atqui anno centesimo ante diluuium, qui erat Noe quingentesimus, hi tres eius filij necdum erant nati, tantum abest, vt vxores haberent. Vnde concludit, non constare, quanto tempore ante diluuium, præceptum de Arca fabricanda Noemus acceperit.

3. Verum hunc nodum expedite soluere possunt auctores contrarij: Opus enim non erat, vt filij Noe aut vxores eorum existerent, cum Deus diceret: *ingredieris Arcam, tu & filij tui*: sicut neque Arca tum existerat. Sufficiebat abunde, vt dum Arca conficeretur, hi paulatim nascerentur, & Arcam constructam haberent vxores: quia hoc modo poterat diuina iussio suo tempore executioni mandari. Licet igitur ex Scriptura non habeatur, vtrum Noe anno ætatis suæ 500. hoc mandatum acceperit, & quot annos Arca fabricandæ dederit: non est tamen, quod falsam dicamus S. Augustini & aliorum sententiam, asserentium à præcepto, de Arca conficienda dato, vsque ad diluuium annos centum saltem emergentes intercessisse, quibus Noe in opere adornando desudârit, præco penitentia & comminationis diluuij. Tunc adhuc in viuis erant Mathusala & Lamech, quos etiam consilia, & manus operi admouisse credibile est.

*Responsio
iussis hoc
Deus anno
500. Arca*

GEN. cap. 7. v. 6. & 10.

*Eratq; Noë sexcentorum annorum quando diluuij aqua inundaerunt super terram. v. 6.
Anno sexcentesimo vitæ Noe mense secundo septimo decimo die mensis, rupti sunt
omnes fontes abyssi magna &c. v. 10.*

1. Quamuis à mundi conditu vsque ad diluuium Eusebius in Chronico, Sulpitius lib. 1. sacrae historiae, Isidorus lib. 5. Etymolog. cap. vlt. recenseant annos 2242. iuxta vulgaram tamen editionem, Hebræum fontem, & paraphrasin Chaldaicam, ex Patriarcharum generationibus, vnanimi Chronologorum, sacrorum que huius temporis interpretum consensu, colliguntur anni 1656. Nec dubium est, quin generalis hæc inundatio annum integrum tenuerit: cœpit enim mense 2. die 17. anni 600. Noe, vt dicitur v. 10. finito autem diluuiio arefacta est terra die 27. mensis secundi anno 601. Noe. Gen. 8. v. 13. & 14. Sed

*Diluuium
fuit anno
mūdi 1656*

QVÆSTIO PRIMA

*Status
quæstionis.*

Hæc est vtrum istis 1656. annis, contineatur annus ipse durantis diluuij; an vero annus mundi 1656. & Noe sexcentimus transactus fuerit, antequam erumperet cataclysmus.

2. Quorundam opinio est, diluuium incepisse anno mundi 1656. Noe sexcentesimo absoluto. Ita Pererius in hunc locum disp. 1. Arbitror inquit sexcentisimura

1. Opinio.

E

tesimura

tesimum illum annum, non tantum fuisse inchoatum, sed planè completum, exactis præterea 46. diebus sexcentissimi primi. Et repetit disput. 2. ante § placet, Scaliger, & ex eo Caluissius Introduct. Chron. cap. 35. Bucholterus ait Noe anno ætatis suæ 600. plus minus completo ingressum in Arcam. Probat Caluissius ex Gen. 7. v. 6. vbi Noe dicitur fuisse sexcentorum annorum, quando inuit diluuium: quod de annis completis accipiendum ait, sicut in simili 3. Reg. 6. v. 1.

Ratio 1.

Ratio 2.

3. Probari potest 2. ex S. Augustino. qui lib. 15. Ciuit. cap. 24. ait centum ipsos annos Noe Arcam fabricasse, & cum præceptum de ea ædificanda acciperet absoluisse annum ætatis quingentesimum. Pari modo anni illi 120. quos Deus ante diluuium agenda pœnitentiæ concessit, inciperunt anno 480. Noe completo, & 481. inchoato, vt habet S. Augustinus & ex eo Sallianus: & sic non nisi anno 600. Noe completo completur annus 120. pœnitentiæ concessus. Similiter Mathusala non compleuit annum ætatis 969. si initio anni 600. Noe venit Cataclysmus.

Conclusio.
Veni diluuii anno 600.
Noe inchoato.

4. Communior aatem sententia, censet currente anno sexcentesimo Noe diluuium cœpisse. Est Lyrani, Abulensis, Caietani, Cornelii, Bonfrerii, in hoc cap. Salliani anno mundi 1656. num. 4. qui in hanc sententiam laudat Rupertum, Marianum Scorum, Bedam, Adonem, Iulium Hilarionem tom. 7. Bibliothecæ Patrum libro de mundi duratione, Augustinum, Hieronymum: quibus tamen Pererius addi non debet. Idem censet Driedo, Genebrardus, Mercator. Petauius lib. 9. cap. 8. Torniius illo anno mundi 1656. Et è Sæctariis Temporarius, Beroaldus, Vignerius, Alstedius, Chron. 2. Epocharum,

Probatum 1.

Pauvel, Scopulo. 1. Probatum primo ex Gen. 7. v. 10. Anno sexcentesimo vita Noe mense secundo, septimo decimo die mensis rupti sunt omnes fontes abyssi magnæ. Non potest autem dari ratio cur sicut dies 17. ad mensẽ proximè nominatum refertur, ita & mensis ad proximè nominatum annum non debeat referri, & quidem inchoatum duntaxat, non absolutum. Cui congruit quod scribitur Gen. 8. v. 13. Sexcentesimo primo anno, primo mense, prima die mensis imminuta sunt aqua super terram. Quod de anno 601. ineunte accipi debet, sicut annus iniens intelligitur, quo, mense primo, prima die mensis collocatum est tabernaculum. Exod. 40. v. 15. Neque enim à verborum intelligentia ordinaria & vsitata, sine ratione discedendum est.

Probatum 2.

5. Probatum 2. Quia Sem biennio post diluuium, genuit Arphaxad cum esset centum annorum, Gen. 21. v. 10. Atqui iam ante genuerat Elam & Assur: siquidem hi primo loco recensentur, Gen. 10. v. 22. & 1. Paralip. 1. v. 17. non vtique alia de causa, quam quod prius sint editi. Hoc autem fieri non potuit, nisi illud biennium à diluuis finito computetur. Siqui-

dem

dem communis opinio tenet in Arca Noë & eius filios, ab omni usu coniugij abstinuisse. Ergo si anno mundi 1657. contigit diluuium, natus fuit Arphaxad anno 1659. completo: quod non admittunt Aduersarii, quorum rationes diluere non est magni negotij, ac proinde licet aliquando probabiliter diluuium anno 1657. mundi notauerim: re tamen accuratius considerata malo communi sententiæ subscribere: tum ob rationes iam allatas, tum quod biennium nati Arphaxad computari soleat à transacto diluuiio: pari autem ratione anni 350. quos Noë post diluuium vixit. Gen. 9. v. 28. à finito diluuiio numerandos puto. quibus si addantur 600. anni quos Noë ante finem diluuii transegerat, consent anni totius vitæ illius 950. Gen. 9. v. 29.

6. Ad primam igitur rationem dico, Noë dici sexcentorum annorum, sicut ut est in Hebræo, filius sexcentorum annorum, nempe inchoatorum Gen. 7. v. 6. quando erupit diluuium: ut insinuat ibidem v. 10. & cap. 8. v. 13. ut iam numero 4. dicebam.

Ad 1. Rdt.

7. Porro, Noë in Arca construenda centum ipsos annos posuisse dicitur, vel inchoatos nimirum, vel fortè per synecdochen extremis in numerum adscitis, vel fortè rotunda computatione omisâ vnus anni fractione. Idem de annis 120. ad pœnitendum humano generi indultis dici potest. Mathufala verò, annum attingit 969. sed non compleuit.

Ad 2.

8. Rem totam sic breuiter compono. 1. Annos Patriarcharum singulis generationibus, præfixos, Chronologicos puto, ac pro integris accipiendos: anni verò vltimi vitæ, pro inceptis haberi possunt, ut ostendit Scriptura, ad quorum vitæ suæ annum singuli Patriarchæ peruenerint. 2. Anni qui præponuntur plurium simul filiorum generationibus mihi non videntur Chronologiæ continuandæ idonei, ut cum Noe dicitur fuisse 500. annorum, quando genuit Sem, Cham & Iapheth, cum Thare septuagenarius dicitur genuisse Abram Nachor & Aran, ut dixi sup. cap. 5. v. 32. numer. 2. 3. an-

*Anni Pa-
riarcha-
rū nō sem-
per integri*

*Inisium &
finis dilu-
uii.*

num 600. Noe Gen. 7. v. 11. & 601. Gen. 8. v. 13. more ordinario pro curren-
tibus accipio, ita ut Noe fuerit 600. annorum inchoatorum, quando venit diluuium Gen. 7. v. 6. sicut Christus erat octo dierum quando circumcidebatur. Hoc modo cœperit diluuium ineunte anno mundi 1656. desierit sub initium anni mundi 1657. qui fuit vitæ Noe 601. anni verò secundæ ætatis numerentur à diluuiio transacto, Noe vixerit ante finitum diluuium annos 600. eo finito 350. & summa annorum totius vitæ ad 950. peruenerit.